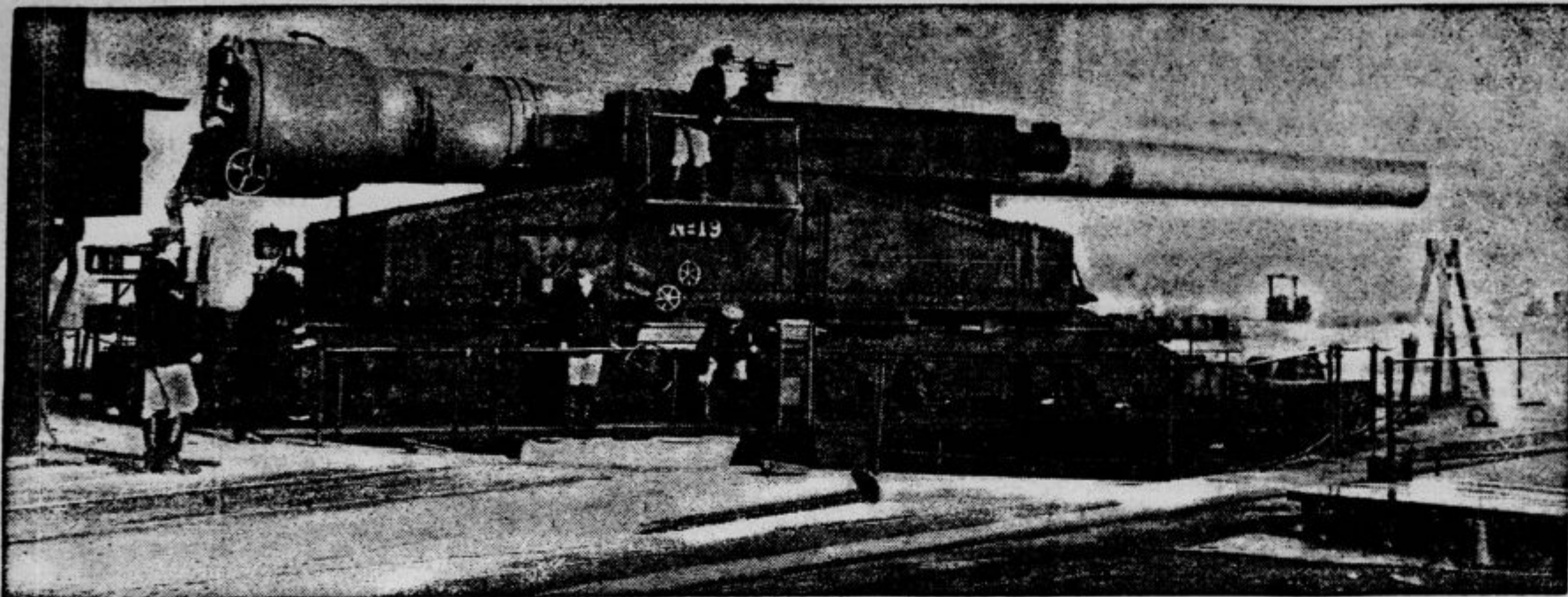

Takole brani Anglija svojo obalo

Orjaški angleški top za obrambo obale pred tujimi napadi

Najprej veliki H, potem veliki G...

V začetku Tretjega rajha so imeli glavno besedo moške, katerih ime se začne s H, v sedanji vojni pa odločajo moške z začetnico G

Cudno dejstvo je, da se pričenja ime mnogih velikih in v ospredju stojičih osebnosti z G, zlasti pa vojakov, ki imajo opravka s sedanjo vojno. V glavnem stanju zavezn. armad srečujemo n. pr. imena Gamelin, Gort, Georges, Poglavar nemškega zračnega orožja je Goering, v nemškem propagandnem ministru sedel dr. Goebbels, General švicarske armade je Guisan, v rumunskem zunanjem ministru gospoduje Gafencu, šef italijanskega

generalnega štaba je maršal Graziani, med diplomatskimi izvedenci londonskega zunanjega urada je Gwatin. Zanimivo pa je, da so ob pričetku Tretjega rajha imeli v Nemčiji večino vodilni moške, ki se njih ime začne s H, naslednje črke v abecedi: Hitler, Hindenburg, Hess, Hugenberg, Himmler, Hevdrich, Hammerstein, Hierl, Haake, Hippler, Helldorf in drugi...

»Tannhäuser« v futuristični obliki „Bakanal“ skozi naočnike španskega slikarja

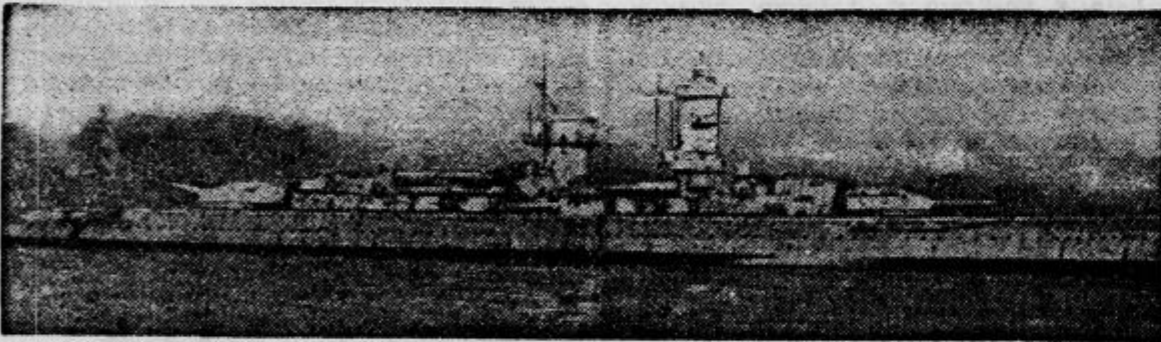
Ruski balet iz Monte Carla, ki je ta čas med njegovimi najzanimivejšimi člani jugoslovenska rojkinja Mia Slawenska (Mi-

Prizorišče pomorske bitke

Monte Video ob Atlantiku, kamor se je začela nemška križarka »Admiral Graf von Spee« po bitki z angleškimi vojnimi ladjami

Križarka »Admiral Graf von Spee«

V južnoameriških obalnih vodah se je v sredo odigrala prva pomorska bitka v sedanji vojni. Nemška 10 tisoč tonska oklopna križarka »Admiral Graf von Spee« je napadla konvoj v spremstvu angleške vojne ladje in potopila dva parnika. Razvil se je boj, v katerem so angleške vojne ladje hudo poškodovale nemško križarko, ki se je na koncu z mnogimi mrtvimi in ranjenimi mornarji morala najprej zašči v zaliv ob ustju reke La Plata, nato pa je vrgla sidra v pristanišču Monte Video, kjer zdaj prežije nanjo angleške križarke

Zane Grey

39

Zakon zapada

Roman

»Zato, ker te vzamem potem brez pastorjevega blagoslova,« je kričnil nanjo, »izberi si torej, kaj ti je ljubše — a hitro, prosim!«

Zdrnila se je, malo je manjkalo, da ni zajokala, a to ji je prepovedoval ponos. Strgala si je njegovo ovrtno ruto s čela in s pobešeno glavo krenila naprej v poltemno, zakajeno koč.

Pridigar, sivolas gospod visoke postave, jima je prišel naproti.

»Veseli me, da vas spoznam, gospodična,« je pozdravil Georgijo v teksanskem narečju, ki ga ni bilo moči preslišati, in ji stisnil roko.

»Hvala,« je tiho in jokavo odgovorila.

»Pozdravljeni, gospod župnik,« je tem glasneje zaklical Cal. »Kaj ne — ta reč je prišla kar nana-gloma in nepričakovano, a saj razumete: kdor se hoče naseliti, potrebuje gospodinjo.«

»Kakopak, kakopak — zapisano je, da človeku ni dobro samemu biti,« je smehljaje se odvrnil duhovnik. »Nu, torej si podajta roke.«

Calu se je zdelo, da se vsa koč hitro in vse hitreje vrtil okrog njega, in kakor v sanjah je slišal duhovnikov glas in Georgijin tiho zašepetani »da«.

Nato je pristopil k njemu Tuck Merry, ki se je

55 let je živel kot mož

V Sydneyu je avtomobil povozil staro- ga moža, ki je kmalu po prevozu v bol- nišnico umrl. Zdravniki so v svoje prese- nečenje odkrili, da je stari mož prav za prav stara ženska. Kakor so dognale poiz- vedbe, je ponesrečenka pred 55 leti pripo- tovala v Avstralijo.

Preoblekla se je v dečka, da bi dobila ne- ko mesto kot vajenec. Bilo ji je tedaj 13 let. S pridnostjo se je kmalu dokopala do dobrega položaja in potem ni hotela več izdati svoje skrivnosti, da bi ne izgubila dobrega zasluga. Tako je prebila svoje življenje kot mož. Posebno čudno pa je, da je bila 30 let »poročena« z neko žens- ko, ki je pred časom umrla, ne da bi skrivnost tedaj prišla na dan.

Če še ne veš, zdaj izveš:

da se je v angleškem rudniku v Douca- stru primerila nesreča, ki je poškodovala 70 rudarjev;

da imajo v Londonu 150 telefonskih av- tomatskih podcentral;

da je francosko vojaško poveljstvo ime- novalo polkovnika El Chozija, muslimana iz Alžira, za brigadnega generala;

da je bila v Turnčanskem Sv. Martinu osnovana zveza 25 slovaških muzejev;

da je notranje ministristvo v Bratislavi uvedlo v svojem področju deseturni delav- nik;

da imajo Velika Britanija 69, Francija 98, Nemčija 71, Rusija 160, Italija 121, Ze- dinjene države 105, Japonska pa 64 pod- mornic;

da bodo prekop pod Rokavskim preliv- om začeli graditi, ampak šele po sedanji vojni;

da znašajo državni dolgovi Amerike ako- ro 42 milijard dolarjev.

Osem živih oskubljenih gosi

Če se kuretnina opije z ostanki alkohola

Na posestvu starega kmeta Saukulusa v bližini Rige so pripravljali sadjevec. Ostan- ke iztisnjene sadija so metali v mlako blizu gnojnega kupa na dvorišču. Ko se je kmetica spomnila, da bi bilo treba nakrmi- ti osem gosi, ki so bile kmetova last, je zagledala živali blizu mlake »mrtve« na tleh. Strašno ji je bilo žal, toda potem je

hotela rešiti vsaj to, kar se je rešiti dalo, namreč gosje perje. Gosi je oskubila.

Končala je to delo in šla možu poročat, kaj se je zgodilo. Saukulus si je hotel »trupla« vsaj ogledati. Ko je stopil na dvo- rišče, je prišlo naproti osem gajajočih nenavadnih postav. »Trupla« so bila oži- vela, in zdelo se je, da jim je bilo vseč. Saukulusova je bila oskubila preprosto sa- mo gosi, ki so bile od ostankov alkohol vsebujočega sadija izgubile zavest. V Ada- movi obleki so bile videti, kar pošastne in tako se je Saukulus odločil, naj se zakolje- jo.

Zgodba s potujočim cirkusom

Opica ugriznila desetletno nagajivko

Desetletna Santina Bressan je stala ob v- hodu potujočega cirkusa, ki je razpel svo- je šotore na milanski periferiji. Ob vhodu je sedela na verigo prklenjena majhna opica, da bi vabila občinstvo. Zival, ki drugače nikoli ni storila komu kaj slega, se je razhudila zavoljo nagajivosti male Santine, ki ji je molila vsakovrstne neuži- tne stvari pod nos, in jo je ugriznila, ko jo je potegnila vrhu vsega še za rep, v roko.

Takoj se je nabrała množica okrog kri- čeče deklice in ko je nekdo dejal, da so opičji ugriz prav tako nevarni kakor ugriz

si steklega psa in da bo moral otrok goto- vo umreti, so začeli ljudje groziti lastniku cirkusa in njegovim namočencem. Demon- stracije so zavzele takšen obseg, da so se ljudje iz cirkusa končno zbal, da jih bo množica linčala. Hitro so podrl šotore in so pobegnili na policijo, da bi jih vrela v varstvo, stotine ljudi so jim sledile ter jih obmetavale s kamni. Šele naslednji dan je mogel cirkus zapustiti Milano, ugriz se je bil medtem izkazal za popolnoma nedolž- nega.

je bilo to in koliko rajši bi jo bil poljubil na ubogo, zateklo čelo ter ji povedal, kako je prišla do te grde bunkel

Z zagrizenim gnevom je Georgija zlezla na viso- kega konja, kar v njeni temi, kratki obleki ni bilo povsem lahka stvar. Ker pa ni zinila, se je ni upal pomagati, da, še pogledati se jo je komaj drznil, ko ji je zavijal noge v odejo, da jim dračje in trnje ne bi moglo do živega. Nato je vzel vajete v roko in urno krenil na pot.

Vesel je bil, da mu je ni bilo treba gledati in je bil varen pred njenimi vprašujočimi očmi, kajti vse njegovo ravnanje se mu je zdelo zdaj nezasi- šano. Vendar se ga ni kesal. Zdal je bila njegova žena, in to dejstvo, ki se bo hitro razvedelo po vsej Tontski krajini, jo po nezapisani, toda od vsakogar strogo spoštovani npravi postavi dežele varuje za- sledovanja drugih moških — tudi tedaj, če ga za- pustijo. Zapustila ga seveda bo, bržkone že jutri, ko pride njena sestra. Ker o bo neki ta gledala na vso stvar? Morda je Mary Stockwellova edina duša, ki ga bo razumela in mlo sodila o njem. Da, iz- ključeno niti ni, da bo odobrvala njegovo rav- nanje.

Med tem se je bil kratki zimski dan nagnil, močno hladno je postajalo, posebno, ker so sen- tati borovci prestrezali žarke nizkega sonca.

»Ali te sebe?« je vprašal, ne da bi okrenil glavo.

»Da, mraz mi je.«

Zobje so ji škilepali pri tem kratkem odgovoru, Cal se je okrenil — sedela je skritena kakor kupček

Zlate besede

Dohodki angleških in ameriških pisateljev

Angleški pisatelji zaslužijo večinoma več nego drugi njih evropski tovariši. Rudyard Kipling je zapustil imetje v vrednosti 155 tisoč funtov, Charles Dickens pa samo 93 tisoč. Najdonosnejša knjiga je bila, kakor sodijo, Alenova »Anthony Adverse«, ki je svojemu avtorju v prvih štirih letih prinela po 40.000 funtov letnega dohodka.

Rekordni honorar za pesmi je prejel men- da Rudyard Kipling, za eno samo pesem je od časopisa »Colliers Weekly« dobil ček na 200 funtov. Somerset Maugham vodi med pisatelji kratkih zgodb Za eno samo

»short story« je prejel 1000 funtov. Tudi Winston Churchill, znani državnik, je imel kot pisatelj materialne uspehe. Življenjepis njegovega očeta mu je prinesel 8000 fun- tov sterlingov.

Seveda pa je tudi na Angleškem le malo- komu določena denarna sreča s pisatelje- vanjem in za to srečo so se morali še ti redki trdo boriti. Sloviti romanopisec Wells je bil silno vesel, ko je v svojih mladih le- tih za neki prispevek dobil 1 funt honorar- ja od časopisa »Family Herald«.

Rudniki draguljev pod New Yorkom

Ahati in granati — Zemljišče presega vrednost zakladov

Pri izkopavanju predorov za nove proge podzemne železnice v New Yorku so de- lavci in inženirji naleleti na prave rudni- ke draguljev. Medtem ko so v okolici 72. ceste v globini kakšnih 60 m odkrili leži- šče ahatov, so našli ob 35. cesti, torej pod središčem metropole, odlične granate. Eden teh granatov, ki je tehtal skoraj cel funt, je svojega najditelja preprostega delavca, napravil za bogatega moža.

Stotine drugih kamnov sicer niso bile ta- ko velike, toda delavci so imeli od njih vendarle znaten postranski zaslužek. A čeprav so kamni dragoceni, njih vrednost vendarle ne ustreza vrednosti zemljišč sa- mih. Baš zemljišča v tem delu Manhatta- na so tako draga, da bi niti najdbe zlata in demantov ne mogle upravičiti kakšne

namene, da bi se nebotičniki podrli in bi začeli na njih tleh kopati demante.

Brezposelni evnuhi

Proti samskemu davku, ki so ga uvedli v Turčiji, se je oglašil nepridakovan pro- test. Ta protest so vložili evnuhi, ki še vedno žive v Turčiji, čeprav v pokoji. Ti moške so ostali po odpravi haremov, ki so jih stražili, brez posla.

Seveda so imeli kakšne prihranke in bili so tudi upravičeni do pokojnine, toda vse to je bilo malo. Ziveti morajo v kaj skrom- nih razmerah. Vsekako so začeli ugovar- jati, ko je država od njih zahtevala, naj plačujejo še samski davek. Saj ti nesreč- niki niso v stanu da bi lahko spremenili svoj civilni položaj in krivda za to ni nj- hova. Država bo njih ugovor menda upo- števala.

Manifestacije za Finsko v Oslu

Fred finskim poslanstvom v Oslu se v zadnjem času bile ponovne manifestacije v prid štrvi sovjetskega napada

Najsevernejša vojna

Sedanji boji na finski severni fronti so sploh najsevernejši boji sveta. Če ne upo- šteevamo finskih osvobodilnih bojev se vojna od časa švedskega kralja Karla ni- kolaj ni pomaknila tako daleč na sever, onkraj polarnega kroga.

Takrat je odšel finski kmet Nuho Ve- sainen na čelu majhne vojske proti seve- ru in je razdeljal ruski samostan v Pe- čengi Ta samostan, ki so ga pozneje spet zgradili in ki še stoji, so Finci ob začet- ku sovražnosti izpraznili, ruske menihe pa spravili na varno. Poleg teh menihov so iz vzhodnega dela Laponske z veliko težavo odpravili nič manj nego 15.000 oseb.

A N E K D O T A

Na nekih vezbah je kralj Friderik VI- jem IV. zagledal v cestnem jarku ležečo- ga mušketirja, okrog katerega sta se tru- dila dva sanitetca. Misleč, da je dobil son- čarico, je dejal možema: »Spredaj odpi- ta!« Potem pa si je domislil, da bi utegni- lo biti kaj drugega in je vprašal: »Kaj mu je prav za prav?«

»Pojedel je tri kilograme nezrelh čes- pelj, veličanstvo,« sta odgovorila sanitej- ca.

»Potem pa zadaj odpi ta!« je velel kralj.

VSAK DAN ENA

»Pozor! Zdal ti bom povedal imeni- ten dovtip! Paziš, da se ne razpočit od smeha!«

(«Guerin Meschino»)

